

A Kúria a dr. Farkas László ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. felperesnek a dr. Ocsák József ügyvéd által képviselt I.r. és III.r. alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Szekszárdi Járásbíróságon 5.G.40.019/2012. szám alatt folyamatban volt, és a Szekszárdi Törvényszék 13.Gf.40.061/2014/4. számú ítéletével befejezett perében az I.r. és a II.r. felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. felperest, hogy 262.400 (Kettőszázhatvankettőezer-négyszáz) forint, a II.r. felperest pedig, hogy 150.000 (Egyszázötvenezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket fizessen meg az állam javára, felhívásra.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I.r. felperes 2011. szeptember 16-án megrendelte a per korábbi II.r. alperesétől, a ... Kft-től az irodaépülete felújítási munkáinak elvégzését. A szerződés értelmében a vállalkozó alvállalkozó igénybevételére volt jogosult.

A felújítási munkálatok keretében a nyílászárók cseréjére is sor került. Az új nyílászárók gyártása és beépítés érdekében az ... Kft. alvállalkozási szerződést kötött az I.r. alperessel, aki az elkészült nyílászárók beépítéséhez alvállalkozóként a III.r. alperest vette igénybe. A vállalt munkafeladatot a III.r. alperes maga is alvállalkozó, a perben nem szereplő ..., illetve az általa képviselt ... Bt. közreműködésével végezte el.

... alkalmi munkavállalói, ... és ... 2011. november 14-én a munkaterületről eltulajdonították az I.r. felperes tulajdonát képező ... típusú laptopot a hozzá tartozó töltővel együtt. Ezután ... a laptop merevlemezét megformázta és letörölte a rajta található céges és egyéb adatokat. Az ezt követően megindult büntetőeljárás során a laptopot lefoglalták és visszaadták az I.r.

felperesnek, a laptop korábbi adattartama azonban megsemmisült.

A II.r. felperes az I.r. felperes ügyvezetője.

Az I.r. felperes keresetében 124.000 forint vagyoni és 2.500.000 forint nem vagyoni kártérítés, a II.r. felperes pedig 1.500.000 forint nem vagyoni kártérítés és járulékai megfizetésére kérte az alpereseket egyetemlegesen kötelezni. Arra hivatkoztak, hogy a laptop az I.r. felperes számára fontos üzleti adatokat, információkat, valamint a II.r. felperes családi eseményeiről készült felvételeket tartalmazott, így az adatok megsemmisülése számukra komoly hátrányt, sérelmet jelentett.

Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, a másodfokú bíróság pedig az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

A jogerős ítélet indokolása szerint a felperesek szerződésen kívüli kártérítési igényt érvényesítettek, a tényleges károkozók azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint nem az alperesek, hanem a III.r. alperes alvállalkozójának, ..., illetve az általa képviselt ... Bt-nek az alkalmazottai voltak. Az alperesek kártérítési felelőssége ezért a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 348. § (1) bekezdése alapján nem állapítható meg. Alvállalkozó igénybevételére pedig a perbeli szerződési láncolatban az I.r. és a III.r. alperes egyaránt jogosult volt. A III.r. alperes alvállalkozójának alkalmi munkavállalói által bűncselekménnyel, tehát szerződésen kívül okozott kárért ezért az alperesek a Ptk. 391. § (3) bekezdésében foglaltak szerint sem tartoznak kártérítési felelősséggel.

A jogerős ítélet ellen - annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt - a felperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel.

Kifejtették, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 339. § (1) bekezdését, 344. § (1) bekezdését és 391. § (3) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 54. § (1) bekezdését és 56. § (1) bekezdését, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdését.

Nem vitatták, hogy az alperesek az alkalmazottak károkozásáért való felelősség szabályai alapján nem tartoznak kártérítési felelősséggel. Azzal azonban, hogy a III.r. alperes írásbeli szerződés nélkül egy megbízhatatlan alvállalkozót vett igénybe és a munkáját nem ellenőrizte, az I.r. alperes pedig mindezeket eltűrte, az álláspontjuk szerint az alperesek hozzájárultak a kár

bekövetkezéséhez. A Ptk. 339. § (1) bekezdése és 344. § (1) bekezdése alapján ezért kárukot kötelesek megtéríteni.

Megjegyezték, hogy a bíróság a pervezetés során lényeges eljárási szabályt is sértett, a III.r. alperest ugyanis alpereskénti perbelépését megelőzően az I.r. alperes a Pp. 58. §-a alapján perbehívta, a perbehívásról azonban a III.r. alperest nem tájékoztatták, a bíróság a perbehívás kérdésében nem határozott.

Végül előadták, hogy a bíróság szerintük jogszabályt sértve, eltúlzott mértékben állapította meg az I.r. alperest megillető ügyvédi munkadíjból álló perköltség összegét is. Az I.r. alperes jogi képviselője ugyanis a tárgyalásokon nem jelent meg és írásbeli beadványai sem voltak nagy terjedelműek.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A szerződésen kívüli kártérítési igény a Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében a károkozóval szemben érvényesíthető. Az I.r. felperes tulajdonát képező laptopot azonban nem az alperesek, hanem a perben nem szereplő ..., illetve az általa képviselt ... Bt. alkalmazottai tulajdonították el, és ők semmisítették meg a laptopon tárolt adatokat is. Az alperesek a károkozó cselekmény elkövetésében a rendelkezésre álló adatok szerint semmilyen módon nem vettek részt.

Nem állapítható meg az sem, hogy az alperesek olyan szerződésszegést követtek volna el, amelyre tekintettel a tényleges károkozókért helytállni tartoznának, vagy amely jogellenes magatartásuk vagy mulasztásuk közrehatott volna a kár bekövetkezésében.

A Ptk. 391. § (2) bekezdése kimondja, hogy a vállalkozó alvállalkozó igénybevételére jogosult. A Ptk. e rendelkezése diszpozitív szabály, így az I.r. felperes irodaépülete felújításának érdekében létrejött láncolatos vállalkozási, alvállalkozási szerződésekben az egyes szerződő felek e szabály előírásaitól eltérhettek volna. Az I.r. felperes és a perben nem szereplő ... Kft. között létrejött vállalkozási szerződés azonban a Ptk. 391. § (2) bekezdésével összhangban kifejezetten lehetővé tette a vállalkozó számára alvállalkozó igénybevételét, és ezt a további alvállalkozási szerződések sem zárták ki. Az építési munka során eljáró valamennyi alvállalkozó igénybevételére tehát jogszerűen került sor, a bekövetkezett kárért ezért az alperesek - a jogerős ítélet indokolásában helyesen kifejtetteknek megfelelően - a Ptk. 391. § (3) bekezdésének második fordulata alapján sem

tartoznak felelősséggel.

Nem követtek el az alperesek a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint egyéb olyan szerződésszegést sem, amely jogi értelemben szerepet játszott volna a kár bekövetkezéséhez vezető okfolyamatban, jogilag felróható módon tette volna lehetővé a károkozást, a bűncselekmény elkövetését. A felülvizsgálati kérelemben említett követelmények ugyanis az alpereseket az általuk kötött alvállalkozási szerződések alapján nem terhelték, jogellenes mulasztás tehát nem róható a terhükre. Az alperesek tekintetében tehát a Ptk. 339. § (1) bekezdésének és 344. § (1) bekezdésének alkalmazására szintén nem kerülhetett sor.

Nem követett el a bíróság az ügy érdemi elbírálására kiható lényeges eljárási szabálysértést sem. Az I.r. alperes perbehívás iránti kérelméről ugyanis a későbbi III.r. alperest a 2012. november 10-én kelt és november 21-én szabályszerűen kézbesített végzésében megfelelően tájékoztatta, a III.r. alperes azonban - 14. sorszámú beadványa tartalmából kitűnően - az I.r. alpereshez nem kívánt beavatkozóként csatlakozni.

Nem sértett jogszabályt a bíróság az I.r. alperest megillető ügyvédi munkadíjból álló perköltség mértékének meghatározása során sem. A megítélt ügyvédi munkadíj az I.r. alperes érdekében kifejtett jogi képviseleti tevékenységhez képest nem tekinthető eltúlzottnak, aránytalannak. Az ügyvédi munka értékét nem az ügyvéd által szerkesztett beadványok terjedelme szabja meg.

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alpereseknek a felülvizsgálati eljárásban megtérítést igénylő költségük nem merült fel, ezért erről a Kúriának nem kellett rendelkeznie.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesek a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelesek az állam javára, külön felhívásra megfizetni.

Budapest, 2015. október 29.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. bíró